

31995R0603

L 63/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

21.3.1995

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 603/95
z dnia 21 lutego 1995 r.
w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1117/78 ⁽³⁾ ustanawia wspólną organizację rynku suszu paszowego; rozporządzenie (EWG) nr 1417/78 ⁽⁴⁾ ustala system pomocy odnośnie do suszu paszowego;

należy wypłacać jednolitą, zryczałtowaną stawkę pomocy odnośnie do suszu paszowego; stawka pomocy odnośnie do suszu paszowego sztucznie suszonego gorącym powinna być wyższa od stawki pomocy odnośnie do suszu paszowego suszonego na słońcu, tak aby uwzględnić dodatkowe koszty;

w celu ograniczenia wspólnotowej produkcji suszu paszowego, ilość, odnośnie do której może być przyznana pomoc, powinna zostać objęta maksymalnym limitem;

należy ustalić dwie różne maksymalne ilości gwarantowane (MIG), jedną dla suszu suszonego sztucznie gorącym, drugą dla suszonego na słońcu;

te MIG powinny być rozdzielane pomiędzy poszczególne Państwa Członkowskie w sposób sprawiedliwy, uwzględniając w szczególności średnią ich produkcji, odnośnie do której przyznano pomoc na moc art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1117/78 w latach gospodarczych 1992/1993 i 1993/1994 według danych dostępnych Komisji w lipcu 1994 r.;

w celu zagwarantowania przestrzegania MIG oraz zniechęcenia do nadmiernej produkcji w całej Wspólnocie pomoc odnośnie do suszu paszowego powinna, w przypadku nadwyżki, zostać zmniejszona; zmniejszenie to powinno być stosowane jednako- kowo we wszystkich Państwach Członkowskich, w odniesieniu do pierwszych pięciu procent, o które MIG zostaną przekroczone; w przypadku gdy przekroczenie to jest większe, Państwa Członkowskie, które przekraczają swoje krajowe gwarantowane ilości, powinny zostać objęte dodatkowym zmniejszeniem pomocy;

ostateczna kwota pomocy nie może zostać wypłacona, dopóki nie dokona się obliczenia, czy MIG nie została przekroczone; z tego względu zaliczki na poczet pomocy należy wypłacać dopiero wtedy, gdy susz paszowy opuści zakład przetwórczy;

Parlament Europejski wezwał do podwyższenia zaliczki ponad 50 % przewidziane we wniosku Komisji; Komisja podzieliła ten punkt widzenia; w rezultacie kwoty określone w art. 6 stały się tymczasowe; aby sprostać temu wezwaniu, Rada niezwłocznie rozpatrzy kwestię wysokości zaliczek na podstawie wniosku Komisji, w celu przyjęcia w jak najszybszym terminie rozporządzenia, które ostatecznie rozstrzygnie tę kwestię;

rok gospodarczy suszu paszowego, odnośnie do którego przyznawana jest pomoc, rozpoczyna się dnia 1 kwietnia każdego roku i kończy się dnia 31 marca roku następnego, gdyż produkcja w Państwach Członkowskich, położonych na Południu, rozpoczyna się już w kwietniu;

należy określić kryteria dotyczące minimalnej jakości suszu paszowego, odnośnie do którego może zostać przyznana pomoc;

w celu zapewnienia regularnego zaopatrywania w zielonkę zakładów przetwórczych i umożliwienia producentom korzystania z systemu pomocy przyznanie pomocy powinno, w niektórych przypadkach, być uzależnione od zawarcia umów przez producentów i zakłady przetwórcze;

⁽¹⁾ Dz.U. C 365 z 21.12.1994, str. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 6.3.1995.

⁽³⁾ Dz.U. L 142 z 30.5.1978, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3496/93 (Dz.U. L 319 z 21.12.1993, str. 17).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 171 z 28.6.1978, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1110/89 (Dz.U. L 118 z 29.4.1989, str. 1).

umowy te powinny, z jednej strony, sprzyjać regularnemu zaopatrywaniu zakładów przetwórczych oraz, z drugiej strony, pozwolić producentom na skorzystanie z pomocy; w tym celu należy określić, że umowy powinny zawierać pewne informacje;

zakłady przetwórcze powinny spełniać określone warunki, aby móc korzystać z pomocy; zakłady te powinny zatem prowadzić rachunkowość materiałową, zawierającą dane konieczne do weryfikacji uprawnień do skorzystania z pomocy i dostarczać wszelkie niezbędne dokumenty dowodowe;

w przypadku braku umów między producentami a zakładami przetwórczymi te ostatnie powinny dostarczyć innych informacji dla potrzeb weryfikacji uprawnień do korzystania z pomocy;

w przypadku umów na specjalne zamówienie, dotyczących przetwórstwa pasz dostarczanych przez producenta, należy przewidzieć możliwość powrotu pomocy z powrotem do producenta;

w celu ułatwienia wdrożenia rozpatrywanych środków należy przewidzieć procedurę ustanawiającą ścisłą współpracę pomiędzy Państwami Członkowskimi i Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej Wspólnota wynegocjowała różne porozumienia (zwane dalej „porozumieniami GATT”); kilka z tych porozumień dotyczy

rolnictwa, w szczególności Porozumienie o Rolnictwie (zwane dalej „Porozumieniem”);

ponieważ Porozumienie dotyczące zabezpieczeń ustanowiło dokładne reguły stosowania klauzul ochronnych przewidzianych w organizacjach rynkowych, należy uzupełnić klauzulę ochronną znajdującą zastosowanie w przypadku suszu paszowego o odniesienie do zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych;

należy zapewnić, by wejście w życie nowych zasad dotyczących wymiany handlowej z państwami trzecimi zbiegło się w czasie z datą wejścia w życie zobowiązań Wspólnoty z wynikających z wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej;

rozporządzenia (EWG) nr 1117/78 i (EWG) nr 1417/78 powinny zostać uchylone, z wyjątkiem, w odniesieniu do pierwszego z nich, niektórych artykułów, które pozostają w mocy aż do daty zastosowania ustawodawstwa wdrażającego wyniki negocjacji Rundy Urugwajskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustanawia się wspólną organizację rynku suszu paszowego, która obejmuje następujące produkty:

Kod CN	Oznaczenie towarów
a) ex 1214 10 00	— mączka i granulaty lucerny suszonej sztucznie gorącym
	— mączka i granulaty lucerny suszonej i mielonej w inny sposób
ex 1214 90 91 i ex 1214 90 99	— lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka oraz inne wyroby paszowe podobnego rodzaju, suszone sztucznie gorącym, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej i produktów zawierających siano
	— lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka, nostryk, groszek bulwiasty i seradela, suszone i mielone w inny sposób
b) ex 2309 90 98	— koncentraty białkowe uzyskiwane z soku lucerny i trawy
	— produkty poddawane dehydratacji, uzyskiwane wyłącznie z odpadów stałych oraz soku, powstające w trakcie przygotowywania koncentratów, określonych w tirecie pierwszym

Artykuł 2

Rok gospodarczy dla produktów określonych w art. 1 rozpoczyna się dnia 1 kwietnia każdego roku i kończy dnia 31 marca roku następnego.

TYTUŁ I

System pomocy

Artykuł 3

1. Pomoc przyznawana jest do produktów wymienionych w art. 1.

2. Bez uszczerbku dla art. 5, pomoc do produktów wymienionych w art. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie oraz w art. 1 lit. b) ustala się w wysokości 68,83 ECU za tonę.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 5, pomoc do produktów wymienionych w art. 1 lit. a) tiret drugie i czwarte ustala się w wysokości 38,64 ECU za tonę.

Artykuł 4

1. Ustanawia się, na rok gospodarczy, maksymalną ilość gwarantowaną (MIG) 4 394 miliony ton suszu paszowego, do

której może zostać przyznana pomoc określona w art. 3 ust. 2.

2. MIG określona w ust. 1 rozdzielana jest na poszczególne Państwa Członkowskie w następujący sposób:

Krajowa ilość gwarantowana (KIG)

(w tonach)

UGBL	8 000
Dania	334 000
Niemcy	421 000
Grecja	32 000
Hiszpania	1 224 000
Francja	1 455 000
Irlandia	5 000
Włochy	523 000
Niderlandy	285 000
Portugalia	5 000
Zjednoczone Królestwo	102 000

3. Ustanawia się, na każdy rok gospodarczy, MIG w wysokości 443 500 ton suszu paszowego suszonego na słońcu, do której pomoc określona w art. 3 ust. 3 może zostać przyznana.

4. MIG określona w ust. 3 jest rozdzielana między Państwa Członkowskie w następujący sposób:

Krajowa ilość gwarantowana (KIG)

(w tonach)

UGBL	—
Dania	—
Niemcy	—
Grecja	5 500
Hiszpania	101 000
Francja	150 000
Irlandia	—
Włochy	162 000
Niderlandy	—
Portugalia	25 000
Zjednoczone Królestwo	—

Artykuł 5

Jeżeli w trakcie roku gospodarczego ilość suszu paszowego, do której zgłaszany jest wniosek o pomoc na mocy art. 3 ust. 2 lub art. 3 ust. 3, przekracza MIG określoną odpowiednio w art. 4 ust. 1 lub art. 4 ust. 3, pomoc wypłacana w trakcie tego roku obliczana jest w sposób następujący:

— w przypadku pierwszych 5 %, o które przekroczone jest MIG, pomoc zostaje pomniejszona, we wszystkich Państwach Członkowskich, o kwotę proporcjonalną do tego przekroczenia,

— w przypadku przekroczenia o ponad 5 % dokonuje się dodatkowego pomniejszenia w tych Państwach Członkowskich,

w których produkcja przekracza KIG, powiększoną o 5 %, proporcjonalnie do tego przekroczenia.

Stosowane pomniejszenie ustalane jest przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 17, tak aby zapewnić, że wydatki wyrażone w ECU rolnych nie przekroczą tego, co byłoby osiągnięte, gdyby MIG nie została przekroczona.

Artykuł 6

1. Przedsiębiorstwa zajmujące się przetwórstwem suszu paszowego, które ubiegają się o pomoc na podstawie niniejszego rozporządzenia, mają prawo do zaliczki:

— w wysokości 34,41 ECU za tonę w przypadku suszu paszowego, do którego zgłoszono wniosek o pomoc określoną w art. 3 ust. 2, i

— w wysokości 19,32 ECU za tonę w przypadku suszu paszowego, do którego zgłoszono wniosek o pomoc określoną w art. 3 ust. 3.

Państwa Członkowskie przeprowadzają niezbędne kontrole w celu sprawdzenia, czy prawo do zaliczki rzeczywiście przysługuje. W przypadku stwierdzenia uprawnienia do pomocy wypłaca się zaliczkę.

2. Susz paszowy musi uprzednio opuścić zakład przetwórczy, aby mógł być objęty zaliczką.

3. Jeżeli zostanie wypłacona zaliczka, wyrównanie odpowiadające ewentualnej różnicy pomiędzy kwotą zaliczki oraz całkowitą wysokością pomocy należnej przedsiębiorstwu przetwarzającemu susz paszowy wypłacane jest z uwzględnieniem przepisów art. 5.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje, najpóźniej do dnia 31 maja każdego roku, na temat ilości suszu paszowego kwalifikującego się do uzyskania pomocy na mocy art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 3 w poprzednim roku gospodarczym.

Artykuł 8

Pomoc przewidziana w art. 3 przyznawana jest, na wniosek zainteresowanego, do suszu paszowego, który opuścił przedsiębiorstwo przetwórcze i który spełnia następujące warunki:

a) maksymalna zawartość wilgotności wynosi pomiędzy 11 i 14 % i może być zróżnicowana w zależności od sposobu prezentacji produktu;

b) minimalna ogólna zawartość białka w suchej masie nie może być niższa niż:

— 15 % w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 lit. a) oraz art. 1 lit. b) tiret drugie,

— 45 % w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 lit. b) tiret pierwsze;

c) susz paszowy charakteryzuje się wysoką, nadającą się do sprzedaży jakością.

Dodatkowe wymagania, w szczególności dotyczące zawartości karotenu i włókien, mogą zostać ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

Artykuł 9

Pomoc przewidzianą w art. 3 przyznaje się wyłącznie przedsiębiorstwom przetwarzającym produkty wymienione w art. 1, które:

- a) prowadzą rachunkowość materiałową obejmującą przynajmniej:
 - ilość użytej zielonki oraz, gdzie stosowne, paszy suszonej na słońcu; jednakże jeżeli szczególna sytuacja przedsiębiorstwa tego wymaga, ilości te mogą być oszacowane na podstawie powierzchni obsianych,
 - ilość wyprodukowanego suszu paszowego, jak również ilość i jakość suszu opuszczającego przedsiębiorstwo;
- b) dostarczają wszelkie inne dodatkowe dokumenty konieczne do weryfikacji uprawnień do pomocy;
- c) wchodzi w skład przynajmniej jednej z następujących kategorii:
 - przedsiębiorstw, które zawarły umowy z producentami pasz podlegających suszeniu,
 - przedsiębiorstw, które przetworzyły swoje własne zbiory lub też, w przypadku grup, zbiory swoich członków,
 - przedsiębiorstw, które zaopatrzone zostały przez osoby fizyczne lub prawne oferujące pewne gwarancje pozostające do określenia i które zawarły umowy z producentami pasz podlegających suszeniu; te osoby fizyczne lub prawne są kupcami zatwierdzonymi przez właściwe władze Państw Członkowskich, w których pasze są zbierane, na warunkach określonych według procedury opisanej w art. 17.

Artykuł 10

Przedsiębiorstwa, które przetwarzają swoje własne zbiory lub w przypadku grup — zbiory swoich członków, przedstawiają corocznie właściwym władzom Państw Członkowskich, w terminie pozostającym do określenia, deklarację dotyczącą powierzchni, z których zebrana pasza przeznaczona jest na przetworzenie.

Artykuł 11

1. Umowy określone w art. 9 lit. c) zawierają nie tylko cenę, która jest płacona producentom za paszę oraz, gdzie stosowne, za paszę suszoną na słońcu, ale także przynajmniej:
 - powierzchnię, z której zbiór ma być dostarczony do przedsiębiorstwa przetwórczego,
 - warunki dostawy i płatności.

2. Jeżeli umowy określone w art. 9 lit. c) tiret pierwsze są umowami specjalnego zamówienia na przetwórstwo pasz dostarczonych przez producentów, wyszczególniają one przynajmniej powierzchnię, z której zbiór przeznaczony jest na dostawę i zawierają klauzulę przewidującą ciężący na przedsiębiorstwach przetwórczych obowiązek wypłacenia producentom pomocy określonej w art. 3, którą otrzymują za ilości przetworzone w ramach umów.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie ustanowią system kontroli pozwalający na sprawdzenie, w przypadku każdego przedsiębiorstwa przetwórczego, czy:

- spełnione zostały warunki określone w poprzednich artykułach,
 - ilości, na które zgłoszony został wniosek o pomoc, odpowiadają ilości suszu minimalnej jakości, który opuścił to przedsiębiorstwo.
2. Susz paszowy waży się, jak również pobiera się próbki w chwili, gdy opuszcza on przedsiębiorstwo przetwórcze.
3. Państwa Członkowskie informują Komisję o przepisach, które zamierzają przyjąć w celu stosowania ust. 1, przed ich przyjęciem.

TYTUŁ II

Wymiana handlowa z państwami trzecimi

Artykuł 13

Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1, znajdują zastosowanie stawki Wspólnej Taryfy Celnej.

Artykuł 14

1. Ogólne zasady dotyczące wykładni Nomenklatury Scalonej, jak również szczegółowe zasady jej stosowania znajdują zastosowanie w odniesieniu do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia jest zawarta w nomenklaturze scalonej.

2. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, w wymianie handlowej z państwami trzecimi zabrania się:
 - pobierania jakichkolwiek opłat o skutku równoważnym do opłat celnych,
 - stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Artykuł 15

1. Jeżeli na wspólnotowym rynku jednego lub kilku produktów wymienionych w art. 1 wystąpią poważne zakłócenia lub też pojawi się groźba wystąpienia takich zakłóceń z przyczyn wzrostu przywozu lub wywozu, mogących uniemożliwić realizację celów zawartych w art. 39 Traktatu, Komisja może podjąć stosowne środki w wymianie handlowej z państwami trzecimi, aż do chwili, gdy zniknie to zakłócenie lub też groźba jego wystąpienia.

Rada, działając na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą głosowania określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i określa przypadki i granice, w ramach których Państwa Członkowskie mogą podejmować tymczasowe środki ochronne.

2. W przypadku zaistnienia sytuacji określonej w ust. 1 Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub też z własnej inicjatywy, decyduje o podjęciu niezbędnych środków; środki te zostają podane do wiadomości Państw Członkowskich i stosuje je się niezwłocznie. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmie stosowną decyzję w ciągu trzech dni roboczych od otrzymania tego wniosku.

3. Każde z Państw Członkowskich może przedłożyć Radzie środek, o którym zadecydowała Komisja, w terminie trzech dni roboczych następujących po dniu, w którym został on podany do wiadomości. Rada zbiera się bezzwłocznie. Może ona, stanowiąc większością kwalifikowaną, zmienić lub uchylić dany środek.

4. Niniejszy artykuł stosuje się zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 228 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ III

Przepisy ogólne

Artykuł 16

Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 92, 93 i 94 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami określonymi w art. 1.

Artykuł 17

1. Komisja wspierana jest przez komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Jeżeli znajduje zastosowanie procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę komitetowi, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela jednego z Państw Członkowskich.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat projektu w terminie, który przewodniczący ustala w zależności od pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością określoną

w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada przyjmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach Komitetu są ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

4. Komisja podejmuje środki, które stosuje się natychmiast. Jednakże w przypadku gdy nie są one zgodne z opinią Komitetu, środki te są bezzwłocznie przekazywane przez Komisję Radzie. W takim przypadku:

— Komisja może odroczyć stosowanie środków, o których zadecydowała, na okres nieprzekraczający jednego miesiąca, licząc od daty takiego przekazania,

— Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć odmienną decyzję w terminie określonym w poprzednim ustępie.

5. Komitet może rozpatrywać jakąkolwiek inną sprawę zgłoszoną przez swojego przewodniczącego, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 18

Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 17 przyjmowane są:

a) szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności te, które dotyczą:

— przyznawania pomocy określonej w art. 3, jak również zaliczki przewidzianej w art. 6,

— sprawdzania i stwierdzania prawa do uzyskania pomocy, w tym również wszelkich koniecznych kontroli, przy czym w każdym z tych działań można posługiwać się niektórymi elementami zintegrowanego systemu,

— kryteriów określania minimalnej jakości,

— warunków, które powinny spełnić przedsiębiorstwa określone w art. 9 lit. c) tiret drugie, jak również warunków, o których mowa w art. 10,

— środka kontrolnego, który należy wykonać zgodnie z art. 12 ust. 2,

— kryteriów, które należy spełnić w celu zawarcia umów określonych w art. 9, i elementów, które powinny one zawierać, oprócz kryteriów określonych w art. 11,

— stosowania maksymalnej gwarantowanej ilości (MIG);

b) środki przejściowe, jeśli okażą się konieczne w celu ułatwienia przejścia od systemu pomocy określonego w rozporządzeniu (EWG) nr 1117/78 do systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje na temat środków podjętych w celu stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

1. Rozporządzenie (EWG) nr 1117/78 traci moc, z wyjątkiem art. 7 i 8, które pozostają w mocy do dnia 20 czerwca 1995 r.
2. Rozporządzenie (EWG) nr 1417/78 traci moc.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 lutego 1995 r.

Artykuł 21

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 1995 r., z wyjątkiem tytułu II, który stosuje się od dnia 1 lipca 1995 r.

W imieniu Rady

J. PUECH

Przewodniczący
